

Arrest

nr. 157 551 van 1 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Tadzjiek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in het dorp Lech in het district Ghorband van de provincie Parwan, waar u steeds gewoond heeft tot aan uw vertrek. U bent nooit naar school geweest. Uw vader was een officier bij de politie en was gestationeerd in het districtscentrum Syah Gard. Op een dag werd hij door de taliban op weg naar huis tegengehouden. Ze bedreigden hem en eisten dat hij zou stoppen met zijn werk. Uw vader stopte niet met zijn werk. Enkele dagen later kwam de taliban bij u thuis. Ze praatten met uw moeder en eisten opnieuw dat uw vader zou stoppen met zijn werk. Uw moeder besprak dit met uw vader. Hij zei haar dat hij niet kon stoppen met zijn werk. Vijf dagen later werd het lichaam van uw vader naar huis gedragen.

Met hulp van de overheid hebben jullie hem vervolgens begraven. Enkele dagen na de begrafenis kwam de taliban opnieuw naar u thuis. Ze zeiden aan uw moeder dat u oud genoeg was om deel te nemen aan de jihad. Uw moeder vroeg hen een paar dagen tijd te geven. Vervolgens heeft uw moeder dit aan uw oom verteld, die op zijn beurt uw reis uit Afghanistan regelde. U vertrok ongeveer twee jaar geleden uit Afghanistan. U verbleef in Griekenland achttien maanden in een gesloten centrum. U kwam op 8 mei 2015 in België aan. U vroeg eveneens op 8 mei 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara, twee documenten van het werk van uw vader en foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 19), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn van het dorp Lech in het district Ghorband van de provincie Parwan. Uw geografische kennis van uw regio is immers beperkt. Zo zegt u dat er twee rivieren in de buurt van uw dorp stromen. Een kleinere rivier tussen uw dorp en het dorp Saqa en een grotere rivier. Volgens de kaart stroomt er een rivier – of kleinere stroom – tussen uw dorp en Saqa. Wanneer u echter gevraagd wordt naar waar die andere grotere rivier stroomt blijkt u geen idee te hebben (CGVS, p. 18). Wanneer u gevraagd wordt of u al eens die rivier een tijdje heeft gevolgd zegt u ze nog nooit gevolgd te hebben en dat dit ver van jullie is (CGVS, p. 18). Verder zegt u ook dat er geen rivier in het districtcentrum Syah Gard is (CGVS, p. 18). Dit is echter zeer vreemd. U zegt immers eveneens dat u om de twee of drie maanden met uw vader naar het districtcentrum ging om te winkelen (CGVS, p. 9 en 13). Volgens de kaart en volgens satellietbeelden loopt de weg van uw dorp naar Syah Gard steeds langs die grotere rivier en steekt deze zelfs enkele malen over. De bazaar van Syah Gard ligt eveneens vlak naast de rivier. Dat u hier geen enkel idee van blijkt te hebben ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit het district Ghorband in ernstige mate. U wordt geconfronteerd met deze vaststelling maar kan geen verklaring voor deze onwetendheid bieden (CGVS, p. 18).

U zegt tevens dat de bazaar van Chardeh op weg naar Syah Gard ligt (CGVS, p. 9 en 10). Volgens de kaart en satellietbeelden ligt Chardeh echter in de andere richting.

U zegt verder dat het dorp Qolech in de omgekeerde richting van Syah Gard ten opzichte van uw dorp ligt (CGVS, p. 9). U blijkt tevens geen enkel ander dorp in die richting te kennen en benadrukt dat Qolech heel groot is (CGVS, p. 9). Op de kaart en satellietbeelden kan geen Qolech worden teruggevonden maar wel het dorp Qalecheh – ook Qalacha geschreven. Dit dorp ligt dan weer, in tegenstelling tot wat u zegt, wel op weg naar Syah Gard en dus niet in de omgekeerde richting.

Er dient nog opgemerkt te worden dat u verschillende dorpen wist te benoemen die enigszins op de weg naar Syah Gard liggen (CGVS, p. 9). Gezien uw totale onwetendheid over de rivier die men steeds volgt op weg naar Syah Gard en het feit dat u sommige dorpen in de verkeerde richting plaats lijkt dit echter ingestudeerd te zijn.

Ook uw kennis over de dichtstbij zijnde districten is weinig overtuigend. Gevraagd naar welk district de hoofdweg van Ghorband gaat in de omgekeerde richting van het districtscentrum blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 9 en 10). De hoofdweg van Ghorband loopt van uw dorp door naar het district Ali Sheikh. Dit gebrek aan kennis is opvallend gezien u later in het gehoor wel zegt dat het district Ali Sheikh een van de dichtstbij zijnde districten van Ghorband is (CGVS, p. 10). Het feit dat u dan weer niet kan verklaren hoe u dit dan wel te weten bent gekomen en dat u dus niet weet dat Ali Sheikh de richting is die de hoofdweg aan uw dorp uitgaat doet uw kennis ingestudeerd overkomen (CGVS, p. 16). Bovendien, wanneer u gevraagd werd wat de dichtstbij zijnde districten waren wilde u gewoon alle districten van Parwan opnoemen. Wanneer u erop gewezen werd niet gewoon alle districten te benoemen maar enkel deze die dichtbij Ghorband liggen benoemde u – schijnbaar weer lukraak – naast Ali Sheikh eveneens de districten Bagram en zelfs het verst gelegen Kohi Safi. Aangrenzende districten van de provincie Kaboel, zoals het district Estalef dat bereikbaar is via een afslag op de hoofdweg richting Syah Gard, laat u dan weer na te vermelden (CGVS, p. 10).

Wanneer u verder gevraagd wordt welk district men uiteindelijk tegenkomt indien men de hoofdweg van Ghorband voorbij Syah Gard blijft volgen zegt u dat dit het district Charikar is (CGVS, p. 10). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of men eerst nog een ander district tegenkomt zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 10). De hoofdweg van Ghorband loopt naar het district Shinwari. Opnieuw is het opvallend dat u dit niet weet gezien later in het gehoor immers blijkt dat u wel weet dat Shinwari een district van de provincie Parwan is. U weet echter niet waar dit dan wel zou kunnen liggen (CGVS, p. 16). Het feit dat u wel weet dat Shinwari een district is maar dat u niet weet dat het een aangrenzend district is en dat de hoofdweg van Ghorband, die aan uw dorp ligt, in die richting loopt geeft uw kennis opnieuw een ingestudeerd karakter.

U kan tevens nauwelijks enige informatie geven over uw reis uit Afghanistan. U zegt dat u naar Pakistan bent gegaan (CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt om uw reis naar Pakistan in detail te beschrijven kan u louter zeggen dat u de weg niet kent en dat u door de bergen bent gegaan (CGVS, p. 13 en 14). U wordt dan gevraagd naar wat u nog weet van die reis van uw dorp naar Pakistan maar u blijft opnieuw zeer vaag en haalt slechts aan naar Nimroz gegaan te zijn en vandaar naar Pakistan (CGVS, p. 14). Opnieuw wordt u aangespoord om in detail te vertellen over uw reis vanaf uw dorp tot Pakistan waarop u nog weet toe te voegen dat u met de taxi naar een busstation ging maar dat u niet weet waar dat zou geweest zijn. Van die plaats nam u dan de bus naar Nimroz (CGVS, p. 14). U wordt dan erop gewezen dat u een busticket had en gevraagd vanwaar u dan naar Nimroz de bus nam maar u kan dit opnieuw niet meegeven en zegt dat u niet kan lezen (CGVS, p. 14). Dit is weinig overtuigend, zeker aangezien u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde wel een beetje te kunnen lezen (DVZ, p. 4). U wordt erop gewezen dat u nog steeds nauwelijks iets concreets meedeelde over uw reis uit Afghanistan en gevraagd om al uw ervaringen van tijdens die reis te beschrijven waarop u dan opeens zegt te denken dat u in Kabul de bus heeft genomen (CGVS, p. 14). Allereerst is het vreemd dat u eerst volhoudt niet te weten waar u de bus naar Nimroz nam en dan, nadat u nogmaals gevraagd werd om uw ervaringen tijdens uw reis te beschrijven, opeens zegt dat u naar Kabul ging. Bovendien is het zeer twijfelachtig dat u niet met zekerheid zou weten al dan niet langs Kabul te zijn gegaan. Wanneer u dan gevraagd wordt hoe het komt dat u op geen enkele manier – via de smokkelaar, andere mensen in de bus, uw moeder of oom die de reis regelden, aanwijzingen op straat of in het busstation, en dergelijke – zou kunnen te weten zijn gekomen of u al dan niet via Kabul zou zijn gegaan, wat volgens de kaart inderdaad de meest logische weg is, kan u louter zeggen, verwijzend naar uw medereizigers op de bus, dat iedereen aan het slapen was (CGVS, p. 14).

U haalt eerder in het interview – en los van uw reisweg – nog de plaats Pule Matak aan, dat zou liggen tussen het district Salang en Kabul en waar men langs komt als men naar Ghorband reist (CGVS, p. 10). Volgens de kaart ligt Pule Matak in het district Charikar en ligt dat inderdaad op weg naar Ghorband. Wanneer u later in het interview, nadat u reeds verklaarde niet te weten wat er op weg van uw dorp naar dit busstation – in Kabul – lag, echter gevraagd wordt of u zelf langs Pule Matak bent gereden zegt u van niet en zegt u dat men ook via andere wegen, zoals richting Bamyān, Ghorband kan verlaten (CGVS, p. 16). Om naar Nimroz te rijden dient men echter via Kabul te gaan, en de hoofdweg van Ghorband naar Kabul gaat via Pule Matak. Dat u zelf beweert niet langs Pule Matak te zijn gegaan doet dan ook verdere twijfels rijzen over uw reisweg.

Wanneer u bovendien gevraagd wordt in welk jaar u vertrokken bent zegt u dat u ongeschoold bent en dat u dit niet weet (CGVS, p. 7). U wordt dan gevraagd in welk jaar ongeveer u vertrokken zou zijn maar vreemd genoeg blijkt u zelfs bij benadering niet te kunnen zeggen wanneer u vertrokken bent (CGVS, p. 7). U wordt nogmaals aangespoord om mee te geven wanneer ongeveer u vertrokken bent maar u kan louter zeggen dat u dit vergeten bent door de problemen die u had (CGVS, p. 7).

Dergelijke vage verklaringen over uw reisweg vanuit uw dorp naar Pakistan halen uw beweerde afkomst uit Parwan verder onderuit.

Uw verklaringen over bekende personen uit uw regio en provincie doen verder ook afbreuk aan uw beweerde afkomst. Wanneer u gevraagd wordt naar bekende personen benoemt u prompt het districtshoofd, het politiehooft van het district, de gouverneur van Parwan en het politiehooft van Parwan. Wanneer u verder dan gevraagd wordt om iets concreets mee te geven over de gouverneur – Abdul Basir Salangi genaamd – blijkt u hier niet toe in staat (CGVS, p. 14). Uit informatie blijkt dat er in augustus 2011 een aanslag op hem werd gepleegd en dat hij zelf met een machinegeweer ter hand de aanvallers zou hebben afgeweerd. Het is verder opvallend dat u zegt verder geen enkele andere bekende persoon meer te kunnen benoemen (CGVS, p. 11). Wanneer u verder gevraagd wordt naar bekende commandanten van de taliban of andere milities noemt u drie talibancommandanten (CGVS, p. 11). U kan echter over geen van deze drie nog maar de minste informatie geven of meegeven wat u over hen dan allemaal zou hebben gehoord (CGVS, p. 12). Bovendien kon er over deze drie lokale talibancommandanten geen informatie worden teruggevonden. Het louter noemen van namen van bekende personen zonder enige verdere informatie te kunnen meegeven of zonder deze te kunnen plaatsen in een of andere context komt weinig doorleefd maar eerder ingestudeerd of ter plekke geproduceerd over. Dit blijkt nog meer het geval te zijn wanneer u geconfronteerd wordt de namen van het vorige districtshoofd van Ghorband – in functie tot ten minste juni 2011 – en het vorige hoofd van de politie van Ghorband – in functie tot ten minste maart 2012 – maar u nog nooit van hen gehoord blijkt te hebben (CGVS, p. 15). Ook van Abdul Rahman Sayedkhili, tot ten minste mei 2010 politiehooft van Parwan, of Akram Bagzad, politiehooft van Parwan tot ten minste december 2012, had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 15). U werd vervolgens nog geconfronteerd met de namen Ahmad Jan en Mohammad Khwaja Nabi, die twee krijgsheren van Parwan, maar ook hen kent u niet (CGVS, p. 15). In maart 2013 vond er nog een gevecht plaats in Gul Ghundai nabij de hoofdstad Charikar tussen aanhangers van Mohammad Khwaja Nabi enerzijds en gouverneur Salangi anderzijds waarbij drie doden zijn gevallen. Ook van Nazar Gul, vice-gouverneur van Parwan voor de taliban, kent u niet (CGVS, p. 21).

Uit het bovenstaande blijkt uw kennis over uw regio dermate beperkt te zijn dat er aan uw herkomst uit het district Ghorband van de provincie Parwan geen geloof kan worden gehecht. De kennis die u wel toonde tijdens het gehoor is niet van die aard dat deze de geloofwaardigheid van uw herkomst kan herstellen. Gezien uw significante gebrek aan – correcte – kennis over uw eigen regio kan deze kennis een ingestudeerd karakter niet overstijgen.

U legt nog een taskara neer ter staving van uw herkomst. Gezien de mate van corruptie in Afghanistan en de maakbaarheid van een dergelijk document kan dit alleen de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst niet herstellen. Ook de enveloppe, waarop Parwan vermeld staat, is op zich niet in staat om de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ghorband gelegen in de provincie Parwan. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is evenmin aannemelijk. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Ghorband van de provincie Parwan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Er dient verder opgemerkt te worden dat u ook het werk van uw vader bij de politie niet aannemelijk weet te maken. U zegt dat hij een officier bij de politie was en dat hij dit, zover u weet, altijd is geweest (CGVS, p. 20 en 21). Ter staving van het werk van uw vader legt u twee documenten, een opleidingscertificaat en een identiteitsdocument van de politie, en foto's neer. De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt om te beginnen reeds in twijfel getrokken doordat u zelf geen idee blijkt te hebben wat voor documenten u dan wel neerlegt. Wanneer u aangaande het opleidingscertificaat wordt gevraagd wat voor document het is tracht u het eerst te lezen en zegt dan dat het in het Pashtu is geschreven en dat u dat niet kan lezen (CGVS, p. 4). Opnieuw gevraagd wat dit document inhoudt zegt u gewoon dat uw vader "een militair officier" was en dat het document daarover gaat (CGVS, p. 4). Ook wat betreft het andere document zegt u niet te weten wat het is (CGVS, p. 4).

Bovendien dateren de documenten die u neerlegt reeds van 1984 en 1986, wat betekent dat zij zijn uitgegeven ten tijde van de oorlog tegen de Russische troepen. Tussen het uitreiken van deze documenten en uw vaders beweerde huidige functie zit een periode van 30 jaar waarin het regime van Najibullah, jaren van burgeroorlog en het regime van de taliban nog plaatsvonden. Deze documenten kunnen dus moeilijk beschouwd worden als een bewijs van uw vaders huidige werk bij de politie. Wanneer u dan gevraagd wordt waarom uw moeder geen recentere documenten kon opsturen blijkt u geen verklaring te hebben (CGVS, p. 21).

U wordt dan gevraagd uit te leggen wat uw vader dan deed in deze verschillende opeenvolgende periodes – Najibullah, burgeroorlog, talibanregime – maar u kan geen informatie hierover verschaffen (CGVS, p. 21). U wordt daarna nog meer specifiek gevraagd wat uw vader deed tijdens het regime van

de taliban maar opnieuw verklaart u dit niet te weten (CGVS, p. 22). Er kan verwacht worden dat u tijdens uw leven hier toch enige basisinformatie over zou moeten hebben vernomen.

Uw verklaringen op de DVZ doen nog verdere twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het werk van uw vader. Daar verklaarde u immers dat uw vader bij "de politie of het nationale leger" werkte maar dat u het niet exact weet (vragenlijst DVZ, punt 3). Het is vanzelfsprekend weinig aannemelijk dat u, zelfs gezien uw opleidingsniveau, niet zou weten of uw vader heel uw leven bij de politie dan wel bij het Afghaanse nationale leger zou hebben gewerkt.

Bovendien heeft u geen idee van de rang van uw vader (CGVS, p. 22) en kan u ook niets concreets vertellen over het werk of de positie van uw vader. Gevraagd om over zijn werk te vertellen – alles wat u weet of ooit gehoord heeft over zijn werk, verhalen die hij zelf vertelde of verhalen die u van anderen zou hebben gehoord – kan u louter meegeven dat uw vader zaken deed met betrekking tot ruzies tussen mensen of wanneer mensen werden gearresteerd of opgesloten (CGVS, p. 21). Gevraagd om nog wat meer te vertellen zegt u dan dat hij papierwerk moest doen (CGVS, p. 22). U wordt nog tweemaal aangespoord meer te vertellen over zijn werk en wat hij dan exact deed maar u kan geen bijkomende informatie meer geven en kan louter nog meegeven dat hij niet echt belangrijk was maar ook niet onbelangrijk (CGVS, p. 22). Dergelijke vage verklaringen over het werk van uw vader bij de politie dat hij al heel uw leven zou hebben gedaan zijn weinig overtuigend.

De door u neergelegde foto's kunnen de geloofwaardigheid van het beweerde werk van uw vader bij de politie niet herstellen. Er kan immers aan de hand van deze foto's niet worden afgeleid dat de persoon op deze foto's daadwerkelijk uw vader is. Een dergelijk bewijs heeft slechts enige bewijswaarde indien dit gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Gelet op deze vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet worden geweigerd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 juli 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 19). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Verzoeker geeft toe de waarheid onrecht te hebben aangedaan en wenst zich hiervoor te verontschuldigen. Hij stelt dat hij de voorbije jaren heel wat negatieve ervaringen heeft moeten ondergaan. Zijn mentale gezondheid heeft erg geleden en hij heeft in Griekenland zelfs een zelfmoordpoging ondernomen. Bij zijn aankomst in België was hij mentaal kapot en had hij alle vertrouwen in overheidsinstanties en de mensheid verloren. In het opvangcentrum hebben enkele andere Afghanen hem het negatieve advies gegeven om de waarheid niet te vertellen of minstens gedeeltelijk te verzwijgen. *"Verlamd door angst kon verzoeker de waarheid niet vertellen tijdens het gehoor bij verweerster. Zelfs zijn raadvrouw kon hij niet in vertrouwen nemen uit angst."* Hij wenst de waarheid te vertellen en vraagt hiertoe een eerlijke kans.

Vervolgens stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"2.1.2. De grootvader van verzoeker is afkomstig van het dorp Lech, Syah Gard, provincie Parwan. Verzoeker daarentegen is geboren in de stad Puli Khumri in de provincie Baghlan. Verzoeker volgde het eerste tot het zesde jaar aan de middelbare school Khatamul Anbiya. Verzoeker legt een rapport van de vierde klas voor teneinde zijn studie op deze school aan te tonen (stuk 3). Tevens legt hij een attest van de directeur van de school voor, waarin bevestigd wordt dat verzoeker er les heeft gevolgd (stuk 4). Vervolgens studeerde verzoeker Engels en wiskunde aan het Thunder High Educational Center. Voor beide vakken behaalde verzoeker een certificaat, waarvan hij op heden een kopie voorlegt (stukken 5 en 6). Verzoeker woonde aldus quasi zijn hele leven in de stad Puli Khumri in de provincie Baghlan, totdat hij, omwille van het werk van zijn vader, verhuisd is naar Lech, Syah Gard in de provincie Parwan.

2.1.3. Verzoekers vader was eertijds officier bij de politie in Puli Khumri, Baghlan. Echter, hij werd overgeplaatst naar Syah Gard, Parwan. In eerste instantie verhuisde het gezin van verzoeker niet mee naar Parwan. Echter, na één maand verblijf in Parwan kwam verzoekers vader terug naar huis (in Puli Khumri, Baghlan) om hen zijn beslissing mee te delen dat het hele gezin diende mee te verhuizen naar Syah Gard, Parwan, omdat de veiligheidssituatie in Puli Khumri, Baghlan niet goed was (nachtelijke overvallen in huizen, moorden op onschuldige personen...). Zodoende vertrok het hele gezin van

verzoeker naar het dorp Lech, Syah Gard, Parwan en ze startten hun leven aldaar. Verzoeker en zijn familie kon echter geen vredig leven uitbouwen in Lech. De vele talibanleden in Syah Gard kwamen te weten dat verzoekers vader een politieofficier was en dat hij aldus voor de Afghaanse overheid werkte. De tewerkstelling van verzoekers vader was een doorn in het oog van de taliban en de problemen voor verzoekers familie begonnen (zie infra, punt 2.2.), waardoor verzoeker na een relatief kort verblijf in Lech, Syah Gard, Parwan, zijn herkomstland moest ontvluchten.

2.1.4. Verzoeker slaagde bij verweerster logischerwijs, omwille van zijn slechts relatief korte verblijf in Parwan, dan ook niet voor de herkomstcheck. De informatie die verzoeker heeft over het dorp Lech en Syah Gard is niet ingestudeerd. De beperkte en weinig doorleefde informatie is te wijten aan het feit dat verzoeker **slechts korte tijd in Lech, Syah Gard gewoond** heeft. Zo heeft verzoeker namen van rivieren, dichtbij zijnde dorpen en districten... horen vallen, doch aangezien hij er niet lang heeft gewoond, is het moeilijk voor verzoeker om dit alles correct te situeren. Hetzelfde geldt voor de bekende personen in het district Syah Gard. De namen had verzoeker wel eens opgevangen via zijn vader, doch het ontbreekt hem aan meer informatie door zijn korte verblijf aldaar.

2.1.5. Verzoeker is aldus geboren en getogen in Puli Khumri, Baghlan. Verzoeker vraagt om minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar verweerster, zodat aan verzoeker de mogelijkheid kan geboden worden om verklaringen af te leggen omtrent zijn ware afkomst, zijn ware "leven."

Vervolgens merkt verzoeker op dat hem ook werd aangeraden om te liegen over zijn opleidingsniveau en zich als ongeschoold voor te doen. Hij heeft een opleidingscertificaat, een identiteitsdocument van de politie en foto's neergelegd. Hij kent de inhoud van deze documenten wél, doch in een poging zijn ongeschooldheid aan te tonen, heeft hij zich onwetend opgesteld. Hij wenste met deze documenten aan te tonen dat zijn vader sinds jaar en dag politieofficier was. Hij voegt bij zijn verzoekschrift de politiekaart van zijn vader, daterend van 1387. Men kan eenvoudig de foto op deze politiekaart vergelijken met de door hem neergelegde foto's om vast te stellen dat het werkelijk om zijn vader gaat. Verder benadrukt verzoeker dat hij slechts 15 jaar oud is en dat hij slechts enkele jaren voor zijn vlucht uit Afghanistan enige notie kreeg van de tewerkstelling van zijn vader, zodat hij geen informatie kan geven over de functie en de taken van zijn vader in de voorgaande periodes. Voor zijn vader waren dit afgesloten hoofdstukken en hij heeft er nooit aan gedacht om aan zijn vader of zijn moeder expliciet vragen te stellen over zijn tewerkstelling in het verleden. De tewerkstelling van zijn vader is nooit echt een gespreksonderwerp geweest in zijn gezin, omdat dit in de Afghaanse context een erg risicovolle tewerkstelling is. Jonge kinderen zijn volgens hem niet in de mogelijkheid om de jobinhoud of de taken van hun ouders te preciseren. Hij wijst erop dat verweerder geen argumenten aanhaalt om de waarachtigheid van verzoekers verklaringen omtrent de gekende problemen (bedreiging van de taliban, gruwelijke moord op zijn vader) te weerleggen. Hij stelt dat hij hieromtrent gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, daar dit deel van zijn relaas wel degelijk strookt met de waarheid. Hij volhardt dan ook in zijn asielrelaas.

Betreffende zijn reisweg voert verzoeker aan dat hij met de hulp van een smokkelaar is vertrokken, dat zijn oom en moeder 10.000 US dollar verzamelden en dat hij zich als 12- à 13-jarige volledig liet leiden door derden. Hij stelt dat hij zijn reisweg steeds waarheidsgetrouw heeft verteld bij verweerder.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt dat hij afkomstig is van de provincie Baghlan, doch dat hij de laatste maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan in de provincie Parwan heeft gewoond. Hij kan niet terugkeren naar de provincie Parwan, want daar heeft hij persoonlijke problemen met de taliban (zie *supra*). Aangezien het netwerk van de taliban zich uitstrekt over geheel Afghanistan, is het voor hem evenmin een reële mogelijkheid om naar de provincie Baghlan terug te keren. Hij vraagt dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd, zodat hij minstens gehoord kan worden over de mogelijkheid van terugkeer naar één van de twee provincies, dat onderzoek wordt gedaan door verweerder naar de veiligheidssituatie in deze provincies en dat wordt nagegaan of hij op een veilige wijze kan terugkeren.

Onder verwijzing naar het "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation" van januari 2015 voert verzoeker aan dat de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan niet toelaat om mensen terug te sturen naar deze provincie, daar er veel veiligheidsincidenten zijn, waarvan

ook burgers het slachtoffer worden. Opnieuw onder verwijzing naar het *"EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation"* van januari 2015 stelt verzoeker dat ook de veiligheidssituatie in de provincie Parwan niet optimaal is, dat het geweld er om de hoek loert en dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport van de vierde klas van de middelbare school Khatamul Anbiya (stuk 3), een attest van de directeur van voormelde middelbare school (stuk 4), twee certificaten van het Thunder High Educational Center (stukken 5 en 6), de politiekaart van zijn vader (stuk 7) en het *"EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation"* van januari 2015 (stuk 8).

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus *"Afghanistan. Corruptie en valse documenten"* van 27 juni 2013 (bijlage 1).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de stukken 3, 4 en 7 bij onderhavig verzoekschrift door de Raad niet in overweging genomen.

Waar verzoeker stelt dat minstens *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker dat hij op aanraden van andere Afghanen in het opvangcentrum gelogen heeft over zijn afkomst en zijn opleidingsniveau. Hij stelt dat hij in zijn verzoekschrift wel de waarheid vertelt en vraagt een tweede kans. Dit is echter niet in overeenstemming te brengen met het feit dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift het feitenrelaas bevestigt zoals dit in de bestreden beslissing werd weergegeven. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van

een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Het liegen over cruciale elementen, zoals zijn recente verblijfplaatsen en zijn opleidingsniveau, doet dan ook in zeer ernstige mate afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het ingeroepen asielrelaas. Dat verzoeker heeft gelogen op aanraden van andere Afghanen in het opvangcentrum is geenszins een afdoende verklaring, aangezien verzoeker er van bij de aanvang van zijn asielprocedure op werd gewezen dat het belangrijk is dat hij de waarheid vertelt.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker dat hij geboren en getogen is in Puli Khumri, provincie Baghlan en dat hij enkele maanden voor zijn vlucht uit Afghanistan omwille van het werk van zijn vader met zijn gezin verhuisde naar Syah Gard, provincie Parwan. Uit de certificaten van het Thunder High Educational Center (verzoekschrift, stukken 5 en 6) blijkt geenszins waar verzoeker verbleven zou hebben. Gelet op zijn leugenachtige verklaringen over zijn verblijfplaatsen en zijn opleidingsniveau, dient er tevens op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Dit klemmt des te meer daar uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde COI Focus (bijlage 1) blijkt dat, omwille van de hoge graad van corruptie, valse, Afghaanse documenten gemakkelijk kunnen worden verkregen. Gezien het geheel van wat voorafgaat, kan nog steeds geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijfplaats(en).

Verder stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat zijn problemen met de taliban omwille van het werk van zijn vader als politieofficier wel degelijk met de waarheid overeenstemmen. Gelet op zijn leugenachtige verklaringen over zijn verblijfplaatsen en zijn opleidingsniveau kan geenszins worden aangenomen dat verzoekers verklaringen over zijn problemen met de taliban geloofwaardig zijn. Dit klemmt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn onwetendheid met betrekking tot de taken en functies van zijn vader. Zijn verwijzing naar zijn jonge leeftijd is hiervoor niet dienstig, aangezien redelijkerwijze van hem verwacht kan worden dat hij, wanneer hij in België internationale bescherming vraagt omwille van het werk van zijn vader, zich terdege informeert over dit werk, *quod non in casu*.

Voorts volhardt verzoeker slechts in zijn verklaringen betreffende zijn asielrelaas en zijn reisweg. Het herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen, zonder de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot deze verklaringen *in concreto* te trachten te weerleggen, is geen dienstig verweer.

Het “EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation” van januari 2015 (verzoekschrift, stuk 8) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente)

verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER